

Sziklaforrás

XXVI. évf. 2016. ÁPRILIS - MÁJUS - JÚNIUS

Szent György hava - Pünkösd hava - Szent Iván hava

szent László EGYHÁZKÖZSÉG

3400 Mezőkövesd, Szent László tér 28. Telefon: (49)313-225

ÜNNEPEL A SZENT LÁSZLÓ EGYHÁZKÖZSÉG

**Légy áldott
Szent László király!**

*Takács István:
Szent László fohásza*

**Isten éltesse és
áldása kísérije
gyémántmises papját!**

*„Megletem akit szeret a lelkem,
Megragadtam, el nem engedem!”
Énekek Éneke 3.4.*

Szent Lászlóra emlékezünk

Június 27-én Szent László királyt ünnepeljük, a magyar lovagkor példaképét, mondáink hőseit, a legnépszerűbb magyar szentet. A középkori hazai mondák és legendák annyira egyetlen szentünket sem magasztalták, mint László királyt. De ki is volt ő és miért jelent számunkra még ma is igazodási pontot és példaképet.

...Amikor Géza király meghalt egész sokaságuk öccséhez, Lászlóhoz gyűlt... Mindnyájan tudták ugyanis, hogy föl van ruházva a tökéletes virtusokkal, hite szerint katolikus, kiváltképpen kegyes, bőkezű adakozó, szeretettel teljes. Úgy ragyogott föl, mint kőd közepette a hajnali csillag, mely elúzi a homályt és miképpen a telihold világol a maga napjaiban, vagy amiképpen a nap ragyog: fény lett népének közepette. – olvashatjuk a gesztáirónál. László 1046 körül született Lengyelországban. Nagypapa a pogány Vazul (Vászolyt) volt. Apja Béla (1060-1063 között magyar király) testvéreivel együtt menekült el az országból István haragja elől, s mégis László

lett az, aki István életművét folytatta. Bátyja, Géza 1074-1077 között uralkodott. László egész életét sok küzdelem és megpróbáltatás jellemzi. Vallásos lelkületét anyjától, vitézségét atyjától örökölte. Belső vizály és egyenlenség jellemezte az akkori viszonyokat. Így korán meg kellett edződnie az élet iskolájában. Az ő feladata lett ugyanis a belső rend megszilárdítása és az ország külső határainak biztosítása. Még fiatal hercegként lett a kerlési csata hőse, ahol az úzok (fekete kunok) seregét győzte le. E csatában történt, hogy üldözőbe vette az egyik menekülő kun vezért, aki egy magyar leányt vitt magával, legyőzte és a leányt kiszabadította, jóllehet előzőleg már súlyos sebet kapott a csatában. E hőstette valóságos legendával fonta körül alakját. A következő századokban számtalan magyar templom falán festették meg e hőstettet. 1077-ben Lászlónak a nép akaratából át kellett vennie az ország kormányzását. A krónikás szerint nem koronáztatta meg magát „mert csak békességet kí-

vánt.” „Hírnevés és fönséges volt” mivel „Magyarországot meggyarapította”. Nevéhez fűződik Horvátország és Szlavónia meghódítása. „Ezt a király nem kapzsiságból cselekedte, hanem azért, mert a királyi törvény szerint őt illette az örökség”, mivel a megözvegyült királyné a magyar király testvére. A sok háborúság, amit kényszerből az ország védelme érdekében kellett vállalnia, váltotta ki a következő változást, amelyet egy levélben írt: „Bűnös ember vagyok, mivel nincs lehetőség a földi hatalomban sáfárkodni igen súlyos bűnök nélkül.”

Kiépítette az ország keleti részében is a közigazgatási szervezetet, így módon politikai egységgé formálta Magyarországot. A nevéhez fűződik a vármegye rendszer kiépítése, melyet Kálmán király fejezett be. (e közigazgatási egységet több mint 850 év után a trianoni diktátum zúzta szét 1920-ban.) A politikai szervezéssel párhuzamosan haladt az egyházi élet megújítása, továbbfejlesztése. Váradon és Gyulafehérvárott szé-

---

kesegyházat épített, kolostorokat, monostorokat alapított. Igen fontos szerepet töltött be uralkodásában az igazságszolgáltatás újjászervezése. Az évtizedes belső harcban megrendült a törvények kötelező ereje. „Minden ítéletében isten félelmét tartotta szem előtt” 1078-ban szigorú törvényeket hozott a vagyonbiztonság megerősítésére. Nem kímélte az előkelő és gazdag embereket sem. Aki egy tyúk értékénél többet lopott, halállal lakozott. Olyan eredményes volt ez a szigor, hogy 1085-ben már enyhítettek is rajta. A magyar nemzet és az egyház szolgálata nyilvánult meg abban, mikor 1083-ban kezdeményezte István király, Imre herceg és Gellért püspök szentté avatását VII. Gergely pápánál és ez még abban az évben meg is történik. Ezzel a lépéssel a magyar népnek saját nemzetéből adott szent példaképeket.

Egész élete, eljárásai, intézkedései a szentség jegyét viselik magukon. Az ország minden lakosa csak Kegyes király néven emlegette. Nem meglepő, hogy híre a határon túl is elterjedt, benne látták a kor egyik legszebb lovagesz-

ményét s kiszemelték az akkor szerveződő keresztetes hadak élére. Azonban erre már nem került sor. 1095. július 29-én az örökévalóságba költözött. Kultusza halála után hamarosan kifejlődött. Mondhatjuk azt, hogy maga a nép avatta szentté. Különlegességként említem meg, hogy az egyházi szenté avatási eljárás során III. Celesztin pápa két bíborost küldött, hogy a király nagyváradi sírjánál történt csodákat felülvizsgálják. Miután több csodás gyógyulás szemtanúi lehettek, egy égi jel végképp meggyőzte őket. 1192. június 27-én déltájban a váradi székesegyház fölött fényes csillag gyúlt ki, s ott lebegett a magasban két órán át. Szent László napját a szokástól eltérően azóta sem halála, „égi születésnapja évfordulóján”, hanem június 27-én, a csillag-

jelenés napján ünnepeljük.

Miért tekintheti minden ma élő magyar közéleti ember és mindenki példaképnek Szent Lászlót. Talán Prohászka Ottokár fogalmazta meg legtömörebben:

„A magyar eszmény Lászlóban lett keresztény nyé és szentté... A kereszténység ezentúl már nemzeti léletté, a keresztény király a nemzet hőségé lett.” A matyó nép nem véletlenül választotta egyházának védőszentjévé. Mezőkövesd ősidők óta lakott település, az itt élő embereket pusztította tatár-török-labanc-orosz, mégis hű maradt magyarságához, hű maradt ősei hitéhez. Szent László oltalmazó közbenjárása minden nehézségen átsegíti a benne bízókat. Ezt a hitet nem tudta senki és semmi kiírtani a matyókból, mert a Kegyes Király örökösé lettünk. Minden mezőkövesdinek a szívéből kell szólnia az alábbi fohásznak:

Istenünk add, hogy Szent László királyunk, aki kormányzónk volt a földön, pártfogónk legyen a mennyben!

Dr. Fekete Zoltán
polgármester

DR. TERNYÁK CSABA
EGRI ÉRSEK.

Főtisztelendő Prelátus Úr!

Hivatása nagy ünnepe, gyémántmiséje alkalmából szeretettel és tisztelettel köszöntöm.

Amikor visszatekintünk az Isten és Egyháza szolgálatában eltöltött hatvan esztendőre, megköszönjük az Úrnak mindazt, amit az Ő hívását elfogadva és kegyelmét felhasználva, az Ő népéért és az egész emberiségért tehetett. Lélekben Főtisztelendőségeddel együtt én is köszönetet mondok az Úrnak.

Az elmúlt 60 év tanúbizonysága annak, hogy Főtisztelendőséged Isten hiteles szolgájaként megbízható hirdetője volt az Evangéliumnak, közvetítője az üdvösség kegyelmének, előljáró pásztora a gondjaira bízott hívek közösségének, elévülhetetlen érdeme az Egeri Főegyházmegyei Karitászt intézményeinek létrehozása és nyugállományba vonulása után is - egészségi állapotához mérten - kiveszi részét a lelkipásztori szolgálatból.

Engedje meg, hogy jelen soraimmal kifejezzem köszönetemet, elismerésemet és testvéri nagyrabecsülésemet. E jeles ünnepen azt kívánom, hogy 60 éves papi munkájáért, áldozatáért, jó példájáért még sokáig megtapasztalhassa az Örökkévaló nagylelkű viszonzását itt a földi világban, de főleg örök hazánkban, ahová mindnyájan törekszünk.

Kérem a Magyarok Nagyasszonyát, járjon közben Szent Fiánál, hogy gyémántmisés papja egyházmegyei közösségünket papi munkájával, imájával és 60 éves hűséges szolgálatának felajánlásával tovább építse Isten országát és segítse az embereket az üdvösség útján!

Ezen ünnepi alkalmából szeretettel küldöm főpásztori áldásomat.

E g e r, 2016. június 17.

Szeretettel köszönti

érsek

Főtisztelendő
JÉGER KÁROLY úrnak
pápai prelátus, c. apát, tb. kanonok,
c. esperes, ny. plébános

MEZŐKÖVESD

Hajnal u. 14.

3 4 0 0

Jéger Károly atya, mint végzős papnövendék tanáraival és évfolyamtársaival

(Az itt látható kép és szöveg 10 évvel ezelőtt megjelent a Sziklaforrásban az Aranymise alkalmából)

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntjük Jéger Károly Apát Urat, pappá szentelésének 50. évfordulóján! Segitse a Jó Isten, hogy erőben, egészségben tudjon még sokáig dolgozni a reá bízottakért!

Szerkesztőség

Életút:

Pappá szentelésének ideje 1956. június 17.

1956-1958	Káplán	Bélapátfalva
1958	Káplán	Görbeháza
1958	Káplán	Kápolna
1958-1961	Káplán	Sajószentpéter
1961-1964	Káplán	Nyíregyháza
1964-1976	Plébános	Tiszanagyfalu
1976-1990	Plébános	Rakamaz
1990-	Plébános	Mezőkövesd, Szent László Egyházközség

Papi arcélek Az „Isten markában”

Gyémánt, a fehéripuli ugrándozza körbe Jéger Károly atyát otthonának teraszán, Mezőkövesd Zsóry városrészében. A kutyus „szűrét” egy autóból tették ki, s találkozásuk Károly atyával egy szép barátság kezdete lett. Gyémánt „elkísérte” a gyémántmiséig, s kíséri tovább boldog csaholással a lelassult, csöndes, elmélyült napokat...

– Az öregkor nagy ajándéka, hogy a Jóisten ad időt arra, hogy szembenézzünk a múltunkkal. Az évek alatt sok minden történt velem is, attól kezdve, hogy elindult az életem Kompolton, abban a kis községben... Voltak „pettyecskek”. Micsoda nagy kincs, hogy az Isten adott erőt ahhoz, hogy a „pettyecskéket” – átvitt értelemben – a bűnbánat könnyeivel lemosogassam. Az Isten fantasztikus nagy ajándéka, hogy megadja a lehetőséget, jóvá tenni mindazt, ami a múltban megbotlás volt. Ad időt a visszatekintésre. Végiggondolja az ember, kiket bántott meg, kik mellett ment el csak úgy... – gondolkodik hangosan Károly atya. El is mond egy példát, ami a mai napig

bántja: – Emlékszem, hogy olyasvalakit, akitől nagyon sok jót kaptam, kivittem autóval az állomásra, s az orrunk előtt ment el a vonat. Mondtam neki, üljön le egy lócára, s ott várja meg a következőt. Nagy mulasztás volt! Maradnom kellett volna, s meghallgatni a százszor elmondott igaz vagy kitalált történeteket, de nem tettem, mert tovább kellett rohannom...

A felvetésre, hogy ezek nagyon nehéz dolgok, hiszen lehet, hogy ha marad, most más teljesíthetetlen feladat nyomná a lelkét, Károly atya bólint: – Persze, hogy nehéz dolgok. A Jóisten nem kímél meg minket a nehézségektől. Naivitás, ha azt gondolja az ember, hogy akkor szereti az Isten, ha jól megy a sora, sikerei vannak, elismerik...

Nem papnak készült, de mint mondja, „vitte az Isten”. Tudja a helyet, a pillanatot, mikor megfogant benne a döntés a papi hivatásról. Sokszor visszamegy oda.

– A Foglárban, az érseki szemináriumban voltam ciszter diákként egy lelki gyakorlaton, ahol arról volt szó, mit jelent a bűntől megszabadulni. A szabad-

---

időben kimentem sétálni, és egy helyen jött a gondolat: hivatásként kellene választanom, hogy segítsek az embereknek lelkileg szabadabbá lenni. Ez a pillanat elvezetett 2016. június 17-ig, szentelésem 60. évfordulójáig. Ez idáig a romantika..., ám míg idáig jutottam, addig keményen kipróbált az Isten. Voltak periódusok, amikor meg kellett küzdenem a kitartás mellett, de ez azt hiszem, együtt jár minden élethelyzettel: a házasoknak ugyanúgy meg kell harcolniuk az egymás melletti kitartásért, hűségért.

1956. június 17-én szentelte pappá az akkori egri segédpüspök (épp' nem volt érsek az Egri Főegyházmegyében). Tizenkét egri, s tizennégy váci egyházmegyes végzett akkor. Gyémántmisére az „egriek” közül hárman maradtak, együtt ünnepelnek. Természetesen külön is köszöntik majd őket kedves plébániáikon. Károly atya a mezőkövesdi Szent László Plébánia búcsúján, június 27-én imádkozza el ünnepélyes hálaadó szentmiséjét.

Medveggy János plébános hívott, hogy tartsam meg itt a gyémántmisémet, hiszen sok minden fűz ide. A búcsúi beszédben arról szólnék, hogyan vezetett a Gondviselés, hogyan éltem meg a papságot 60 éven keresztül olykor eredményekben, mérhetetlen sok papi örömben, olykor bukdácsolásban, mert az is az emberi természethez tartozik... Keresgettem, mi legyen a „farka” az egésznek? Mindig volt bennem lírai hajlam, szeretem a költőket. Nem írtam, mert ahhoz nem éreztem tehetséget, de olvasni szerettem. Gondolkodtam: a szavak mágusa Petőfi? A szeptember végén? Nem... Elmentem Nagyszalontára.

Az Őszikék? Gyönyörűen ír az öregkor-ról Arany János. Mi minden van az Őszikékben! De mégsem... Wass Albert lesz a befejezés. „És üzenem a volt barátaimnak, / kik megtagadják ma a nevemet: / ha fordul egyet újra a kerék, / én akkor is a barátjok leszek / és nem lesz bosszú, gyűlölet, harag. / Kezet nyújtunk egymásnak és megyünk / és leszünk Egy Cél és Egy Akarat: / a víz szalad, de a kő marad, / a kő marad...” A mise után lesz egy kis fogadás is. Az invitáló levélben nagyon kértem mindazokat, akik gondolnak rám, hogy a személyes dolgokat felejtsem el, ne jöjjenek oda gratulálni, búcsúzni. Az legyen az ajándék meg a búcsú, hogy imában hálát adnak a Jóistennek a papságban megélt 60 évmért. Én sem köszönök el senkitől, szépen, csendben hazamegy mindenki...

Meséli, a beszédnél is nehezebb volt a gyémántmisés szentkép összeállítása, hosszú idő kellett, amíg megtalálta a megfelelő idézetet. Végül az a gondolat kerül rá, mikor Jézus odafordul Péterhez, és azt mondja neki: „Bizony, bizony, mondom neked: Amikor fiatal voltál, felövezted magad, s oda mentél, ahova akartál. De ha majd megöregszel, kiterjeszted karod, s más fog felövezni, aztán oda visz, ahova nem akarsz.” – Hálás vagyok a 60 éves papságomért, s azért, hogy mostanra már teljesen az Isten markába kerültem... – teszi még hozzá, majd csöndbe felejtkezik, s csak ő tudja, miről folyik „bent” a beszélgetés. Mi pedig a madárccsicsergést hallgatjuk...

Szöveg és kép:

Dobos Klára

(Keresztény Élet hetilap)

Tisztelt Prelátus Úr, kedves Jéger Atya!

Engedje meg, hogy gyémántmiséje, és a napokban töltött 83. születésnapja alkalmából e pár sorban is kifejezzem jókívánságaim, tiszteletem, és köszönetem.

Jéger atya életútja méltó bizonyága annak, hogy az ember kitartó küzdelemmel, hittel és akarattal még a legnehezebb akadályokat is le tudja küzdeni. Ennek ékes bizonyítéka, hogy abban az időben döntött a papi hivatás mellett, amikor a vallás, a hit felvállalása megbélyegzést, számkivetést jelentett a magyar ember számára. Talán Édesanyja korai elvesztése, vagy Édesapja politikai okokból történő meghurcolása ébresztette fel azt a mérhetetlen erőt, amelyre minden biztonnal a Jóisten is felfigyelt. Pappá szentelését követően számos településen szolgált káplánként, plébánosként. Belpátfalva, Görbeháza, Kápolna, Sajószentpéter, Nyíregyháza, Tiszanagyfalu, majd Rakamaz után, 1990-ben vezette útját a gondviselés Matyóföldre. 18 éves plébánosi munkássága lelki és fizikai épülést, fejlődést jelentett Mezőkövesd katolikus közösségének.

Az ékes tornyával Matyóföldet már messziről hirdető Szent László templom külső felújítása, a temető új ravatalozója, rendezett környezete mellett talán egyik legnagyobb érdeme az új orgona megépítése, melynek fenséges hangja híven tükrözi és hirdeti a

mezőkövesdi emberek szíve mélyében gyökerező hit erejét. Jéger atya mindig tudta, hogy az egyház nem csak külsőségeiben, a puszta kövekben, hanem a lelkekben élő közösség, amelyet az egymással való törődés, a közös értékek megvallása, tisztelete kovácsol időt álló építménnyé. Rászorulók iránti figyelmét a Karitás példája értékű szervezése, vezetése is példázta és példázza ma is. Plébánosként mindig fontosnak tartotta, hogy a templom körül aktív vallási és más közösségi csoportok működjenek.

Jéger atya az az ember, aki nem csak lelkipásztor, de valódi tagja is hívei közösségének. Minden problémát kész és képes meghallgatni, „egyházi személy”-ként hétköznapi, vagy akár elvontabb, a nemzet egészét érintő világi dolgokban is kiforrott, megszívlelendő tanácsokkal segíti a hozzá fordulót.

Ebből az alkalomból szeretnék a város, a környező települések közössége és a magam nevében is köszönetet mondani mindazért, amit eddig tett és amit ezután fog tenni. Kívánom, hogy a Jóisten adjon még az életéhez sok új célt, feladatot, erőt és egészséget!

Isten éltesse Jéger atya!

Tállai András
miniszterhelyettes,
adóügyi államtitkár,
országgyűlési képviselő

Szentmise-magyarázataim (9.)

Gyakran megfigyeltem már, hogy, akik a templom hátuljánál, az ajtóhoz közel állnak, nem képesek megvárni a mise végét. Drukuk olykor jaj, csak ki ne menjenek. De legtöbbször megteszik. Be kell vallanom, gyermekként, amikor szülői felügyelet nem volt mellettem, egyszer kétszer én is tettem így. De a rögtön fellépő lelkiismeretfurdalás jelezte, hogy ez helytelen volt. Mert a végét, az áldást nem vártam meg. Pedig, pedig...

Hogy megértsük mit is szeretnék kifejtetni! Jézus úgy távozik a mennybemenetelkor, hogy megáldja tanítványait. Meg azt is mondja: kereszteljétek meg mindenkit az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. S ez áldó formában történik.

A szentmise a legszentebb ima, amit az Úr rendelt el. Kötelességem az elejétől a végéig ott maradnom. Megvárni a szentmise áldását, és áldottként távozni a templomból. A tanítványok szívét öröm járta át, amikor így megáldva lettek. A keresztre feszítéskor még sötét gondolataik voltak. De a mennybemenetel ragyogó fényéből,

az Úr utolsó tudatos tette, az áldás, örömmel töltötte el szívüket.

Mivel a szentmisén a feláldozott Úr jelenik meg. Az Ő szavait hallom, az Ő áldozatában részesülök, a végén az Ő áldását kapom.

Tehát kedves testvérek, vétek lemaradni a szentmise végéről. Hát még akkor, amikor újmisés, ezüst- és aranymisés, netán gyémántmisés áldásban részesülhetünk. Ezekért még egy pár lábbelit is érdemes elkoptatni – ahogy a régiek mondták.

Azután ott van még a közkedvelt balászáldás, melyet mindenki oly szívesen fogad. S el ne felejtjük azt a meghitt mozdulatot, amikor édesanyánk kereszttel illette gyermeiki homlokunk.

Szakiskolában az osztálymiséken általában nincs áldoztatás, de végén mindenkit megkérek, hogy jöjjen oda elélem és megáldom őket. Külön-külön mind-egyiket. Ilyenkor elkapom a szemek pillantását, s általában jó néven veszik. Olykor még azt is látom, hogy egyik-másik személyisége mintegy kivirágzik ott. A többiek nem látják azt a pillanatot, csak a személyemben jelenlévő Jézus. Milyen egyszerű, és egyben nagyszerű, hogy csak odalépek és áldott leszek.

Bizony, nem kerüljük el életünk végén azt a pillanatot, amikor a mi Urunk ránk tekint. Ha megáld, akkor övéi közé fogad minket, kitarul a mennyország, ha nem, akkor bizony az átkozottak közé kerülünk, ami nem más, mint a kárhozat.

Kedves jó testvérek, bár csak mindig óhajtanánk, hogy áldottak között lehessünk. S úgy fogadnánk a szentmise áldását, hogy egy hétig kitarson. S a hétköznapi forgatagában se felejtenénk, aggodalomra semmi ok, hisz áldottak, megáldottak vagyunk.

dr. Medvegy János
plébános

Az Egyház a szentségek által él és éltet

Katolikus Egyházunkhoz azok tartoznak, akik elfogadják, és hisznek az Egyház szentségeiben. A szentségeket Jézus Krisztus alapította, és Anyaszentegyházára bízta. Hogy a szentség hatékony legyen, azt kell akarnunk, amit Jézus azzal a szentséggel adni akar. A szentségek által Jézus – az Egyház közreműködésével – végigkíséri és megszenteli életünket a bölcsőtől a sírig.

Április 24-én bérmálkozás volt a Szent László Templomban. Mezőkövesd mindkét plébániájának fiataljai részesültek a Szentlélek ajándékaiban. A szentség kiszolgáltatója Ficzek László Érseki irodaigazgató atya, az Egri Főegyházmegye általános helynöke volt. A nagykorúság szentségében 54 fő részesült, 27 fő a Szent László egyházközségből. Örömdetes tény volt, hogy a Széchenyi István Katolikus Szakképzőből is voltak fiatalok.

Az elsőáldozás május 8-án, Urunk Mennybemenetelének Ünnepeén volt. Megteltek az ülőhelyek a Szent László Templomban, és úgy gyönyörködtek a jelenlévők a fehér rózsaszállal bevonuló 36 fő elsőáldozóban. Egy hosszú felkészülési időszak végső állomása volt ez az esemény. Pénteken-az ismerkedés jegyében-a jelöltek vizsgáltak a megtanult anyagból plébános atyánál.

Szombaton volt a főpróba. Az első gyónás nagy izgalommal járt, hisz a bűneikről, szeretetlenségeikről első alkalommal beszéltek.

A szép napos vasárnapon sok hozzátartozó volt jelen. Minden elsőáldozó személyesen is tett valamit a szentmisében. Voltak, akik verset mondtak, könyörgést olvastak, gyertyát tartottak, adományokat hoztak az oltárra. Égő gyertyával a kézben vallottuk meg a hitünket. Közösén mondtuk az áldozás előtti és utáni imát, és énekel-tük boldogan az „Ez az a nap mit az Úr rendelt...”. Első találkozásuk az Úr Jézussal két szín alatti áldozással történt. A templomi események csoportkép készítésével és a hittantermi megvendégeléssel zárultak. Remélhetőleg a szép külsőségek mellett maradandó belső élmények is születtek.

Nagy Péter
hitoktató

Világi Elnökünk köszöntője bérmálás alkalmával az ünnepi szentmisén

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm a kedves Híveket, a Főtisztelendő Atyákat, az ünnepelt Fiatalokat, és valamennyiünk nevében köszöntöm Főtisztelendő Ficzek László atyát, akire ma nagy feladat hárul. Lélekemelően szép ünnep a mai. Együtt van a városunk mindkét egyházközsége.

Figyelmünk, tekintetünk azokra a fiatalokra szegeződik, akik nagy izgalommal várták már ezt a napot. Ünneplőbe öltözött ma szívünk-lelkünk.

Kedves Bérmálkozó Fialatok!

Életetekben voltak már a maihoz hasonló felejthetetlen ünnepek a templomban. Pici babaként megkeresztelt benneteket a pap. Később elsőáldozók voltatok. Ma, a bérmálással a Szentlelket fogadjátok szívetekbe, az erő és szeretet lelkét, az Isten élő szeretetét. A bérmálásban ez a Lélek száll Rátok, mint egy égő pecsét, ami lángoló betűkkel azt hirdeti: ÉN ISTENÉ VAGYOK! Krisztus országának teljes jogú polgárává váltok, és ez nagy felelősség!

Bérmanevet választottatok. Egy-egy szentnek, apostolnak a nevét, akiknek az élete példa lesz számotokra a jövőben. Mögöttetek vannak bérmaszüleitök, akik mostantól szüleitök mellé szegődnek, és mindent megtesznek azért, hogy belőletek értékes, embertársaitokat tisztelő és szerető felnőttek legyenek.

Kívánom, hogy kiegyensúlyozott, boldog felnöttekké váljatok, és soha ne fedjétek, kihez fordulhattok mindig őszinte bizalommal.

Kedves Főtisztelendő László Atya!

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy eljött közénk a bérmálás Szentségét kiszolgáltatni. Kérjük a jó Istent, adjon László Atyának jó egészséget, erőt, hogy sokáig tudja még szolgálni a Teremtőnket! Isten hozta Mezőkövesdre, a mi gyönyörű, szeretett Szent László Templomunkba. Végezetül Döbreneti Ildikó „Küldetés” című verséből ragadnék ki néhány sort a bérmálkozó fiataljainkhoz szólva:

*„Áldd meg Uram fiatal életüket
áldd meg harcaikat,
áldd meg kudarcaikat,
áldd meg győzelmeiket.
Segítsd őket, hogy megtalálják és
teljesítsék küldetésüket,
úgy, ahogyan azt Te eltervezted,
amikor elküldted őket ide a földre,
atyai jókedvedben.
Ámen.”*

Tóth Imre
világi elnök

Énekkarok találkozója

Mozerné Horga Stefánia, a Szent László Kórus vezetője 13. alkalommal szervezte meg az idén az Esperesi Kerület Kórusainak találkozóját. Hat kórus gyönyörködtetett bennünket szebbnél-szebb kórusművekkel. A Szent István Katolikus Általános Iskola gyermekkórusa, a Jézus Szíve Egyházközség két kórusa, a Szent László Énekkar, a csincsei asszonyok, és a mezőszemerei énekkar.

Köszönet, dicséret lelkes munkájukért! A találkozót Szabó József atya zárta megszívlelendő útravalóval, gondolatokkal. Szeretettel kívánunk további jó munkát, a közös éneklés szeretetét, mert ez óriási érték életünkben!

/Szerkesztő/

Dicsérjétek az Urat!

Hat kórus találkozott a Szent László Templomban húsvét után, hogy ízelítőt adjanak az egyházi énekek szépségeiről.

Mindegyik kórus igen lelkesen készült fel erre a napra. Engem különösen magával ragadott a Szent István Katolikus Iskola csodálatos gyermekkara, akiket nagy hozzáértéssel tanított és vezényelt Kovácsné Pannika.

Gyönyörűség töltött el a Szent László Kórus hallatán, ők már igen profi énekesek!

Dicséret illet mindenkit, hiszen a rendszeres próbákon való részvétel, a szereplések türelmet, kitartást igényelnek, olykor fáradtsággal is járnak, de a közös éneklés, a zene szeretete győzedelmeskedik ezek felett.

Köszönjük mindnyájatoknak, hogy vállaljátok ezt a szép énekléssel másokat is gyönyörködtettek és szebbé teszitek a lélek szárnyalásával a szent misékben eltöltött órát is.

Csizmazia Józsefné

Ajándékot kaptunk, és az ajándékot illik megköszönni. Ezt teszem most én is, Egyházközségünk képviselőtestülete nevében.

Olyan ajándékban részesültünk, ami semmiféle boltban, bevásárló központban nem kapható, az értéke pénzben nem kifejezhető, felbecsülhetetlen.

A szívünk, lelkünk lett gazdagabb attól, amit mi itt hallottunk.

Megköszönjük Igazgató Úr érdeklődését, a Kórus-tagok munkáját, hogy gyönyörködhettünk énekekben. Hálás köszönet és elismerés illeti a kórusok vezetőit, akik áldozatos munkájukkal összetartják kis közösségeiket, és ebben a kegyetlenségekkel teli napokban is a legszebb, legnemesebb értékeket közvetítik.

Mintha megelevenednének ilyenkor templomunk gyönyörű freskóinak sze-

replői is, és arra biztatnának: „Ezt az utat járjátok tovább, mert ez nagyon szép!”

A jó Isten segítse mindannyiuk életét, munkáját!

Szeretettel gratulálunk műsorukhoz és kérem, maradjanak még kicsit együtt. Plébániánk hittantermébe hívom kedves mindnyájukat!

Tóth Imre
világi elnök

Aranyminősítés

A mezőkövesdi Szent László Kórus június 5-én, vasárnap a Mária Rádió II. Kórusversenyének harmadik napján lépett Isten oltára elé a Kelenföldi Szent Gellért Templomban.

A versenybe való nevezéshez rendkívül szigorú előírásokat kellett teljesíteni, melyek előrevetítették a rendezvényen várható színvonalat és magas mércét.

Többek között kilenc kórus típusból és négy kategóriából (Gregorián; Népének; Kórusművek kötelező művel és Kórusművek szabadon választott művekkel) kellett kiválasztani, hogy melyikben indulunk, s mindegyiknél meg volt szabva a minimum és maximum műsoridő, melynek percenkénti túllépéséért pontlevonás járt. Különböző stíluskorszakokból kellett a műsor darabjait összeválogatni és karakterükben is eltérőknek kellett lenniük. Csak jogtiszta kottákat lehetett használni, melyeket előre el kellett küldeni a zsűrinek. Mindezek mellett plébánosi ajánló aláírásra is szükség volt, hiszen a nélkül érvénytelen lett volna a nevezés.

A rendezés és szervezés páratlan precizitását, fegyelmét és a rendkívül magas színvonalat helyszínen meg is tapasztaltuk. A verseny menete a legapróbb részletekig kidolgozva, lépésről- lépésre szigorú keretek között folyt.

Mindezt már csak a zsűri összetétele múltta felül, mely a mai világi és egyházzenei életünk legkiemelkedőbb szakteknitélyeit sorakoztatta fel:

Béres György, Budai Ilona, Prof. Czifra János, Dr. Kutnyánszky Csaba, Ménesi Gergely, Nagy Ákos, Papp Ágnes, Petrás Mária, Sapszon Borbála, Sapszon Ferenc, Szebellédi Valéria, Tardy László, Tóth Márton, Varga László.

A verseny főszervezője és művészeti vezetője Sapszon Ferenc volt, a védnök pedig dr. Beer Miklós püspök atya.

51 kórus 53 versenyműsorban indult.

Énekkarunk a harmadik napon, a verseny végén, az utolsó négyes csoportban lépett színre.

A választott kórus típust illetően létszámunk miatt (23 + a karnagy) kamarakórusként versenyeztünk, s a „Kórusművek kötelező művel” kategóriát választottuk, mely az előírt mű kötelezősége miatt és annak többféle előadásban való összehasonlíthatósága miatt, a legnehezebb kategória volt.

Ebben a kategóriában szombaton és vasárnap versenyeztek a kórusok, többféle kórustípusban összesen 12-en. Így kamarakórusként vegyeskarokkal is megmérgettünk. A zsűritagok a különböző versenyblokkokban váltakozó összetételben voltak beosztva.

A mi blokkunk zsűrizői voltak:

Dr. Kutnyánszky Csaba, Ménesi Gergely, Szebellédi Valéria, Tardy László, Tóth Márton.

Eredményeink:

Három díjjal jutalmazták munkánkat:

- **A teljes versenyműsorunk előadásáért a fő díjazásunk: Arany minősítés.**
- **A karnagynőnek névre szóló Különdíj a magyar szerzők műveinek előadásáért.**
- **A kötelező mű előadásáért III. díj.** *(Ezt a kötelező művet csak a mi énekkarunk esetében díjazták, mivel az első díjat a kötelező mű előadásáért az utánunk fellépő 50 tagú budapesti kórus kapta, akiknek vegyeskarként nem ez volt a kötelező darabja, második díjat pedig nem osztottak ki ebben a tekintetben.)*

Az öt zsűritagból négyhez jutottunk el véleményezésre, akik elismeréssel szóltak a

még számukra ismeretlen énekkarunkról. Főként a kórus általános hangzását dicsérték, kiemelten észrevételezve a hangképzést, továbbá a művek igényes kidolgozottságát, a szép zenei íveket, a dinamikai váltásokat, különösen a crescendo-decrescendo, a pianók és a forték váltakozását, a kelő helyeken a hatalmas, ám kulturált forték megszólalásait, mely nem szokványos egy mindössze 23-as létszámnál. Ugyanakkor megható volt a zenei nagyságok közvetlensége, az előadásunk alatt és a díjkiosztás alkalmával belőlük áradó szeretet, s a három napos megfeszített munka után is nyugalmat és végtelen türelmet sugározva láttak le bennünket a legapróbb részletekig menő értékes és építő jellegű tanácsaikkal.

A verseny és a díjkiosztás között hálaadó szentmisén vettünk részt a kórustagok, karnagyok, zsűritagok és a hívek részvételével.

Kimondhatatlan boldogsággal tölt el bennünket, hogy első próbálkozásra, a nagyvárosi székesegyházak énekkaraival, az egyházi iskolák scholáival, a szerzetesrendek liturgikus kórusaival is felvéve a versenyt, első próbálkozásra ilyen csodálatos eredményt értünk el. Mindez visszaigazolja munkánk határfokát és létjogosultságát, ugyanakkor inspirál és újabb lendületet ad a további munkához.

A versenyt követően két további rendkívüli meglepetésben volt részünk.

- Egyrészt a versenyprogramunk utolsó darabjaként előadott mű szerzőjének öz-

vegye jelen volt a versenyen és utána megkeresett bennünket, nagy örömeink és elismerésének adva hangot. Itt meg kell jegyezni, hogy Koloss István a férjem orgonatanára volt a karnagyképzőn, akinek a hetvenedik születésnapján 2002-ben orgona, szőlőének és kórusművekből összeállított szerzői estet tartottunk templomunkban az ünnepelt jelenlétében, ő pedig négy év múlva az orgonaszentelés alkalmával kórusművet komponált énekkarunk számára.

- Másrészt a legfiatalabb zsűritagról kiderült, hogy a mezőkövesdi születésű Tóth József karnagy-zeneszerző fia, akit a véleményezéskor ismertünk meg, akinek - mivel mindeddig nem ismert bennünket - elmondása szerint szintén nagy meglepetést okoztunk, s így büszkén szolt a mezőkövesdiekről, ugyanakkor nagyon hasznos és magas színvonalú szakmai hozzászólásokkal segítette további munkánkat.

Mozerné Horga Stefánia

**Versenyműsorunk
megtekinthető a 45'-56'-ig:**

[youtube.com/watch?v=jtq-REWNUW4](https://www.youtube.com/watch?v=jtq-REWNUW4)

Anyák napi megemlékezések

Dsida Jenő

Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat.
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem köszönöm az édesanyámat!
Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,

Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!
Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg
szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem
fárad,
Áldd meg két kezével az édesanyámat!
Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!

„Aki szerettei szívében él, az nem hal meg”

/Szent Ágoston/

(Anyák napja a temetőben immár huszonharmadszor)

Ezen a májusi vasárnapon a megszokottnál hosszasabban időztem náluk.

Friss vízbe helyeztem a hatalmas orgonacsokrot, és mécsest gyújtottam.

Négy Emberem nyughelyénél róttam le mély-

séges tiszteletemet, köszönetemet, hálámat.

Emlékeztem. Ők voltak életem meghatározói, iránymutatói. Emlékük, igaz, önzetlen szeretetük, tanításuk velem vannak mindennapjaimban. Erőt adnak.

Apai nagyszüleim és drága jó szüleim vannak együtt, csakúgy, mint egykor az életükben.

Az anyák napi orgonacsokor magam elé vetítette egykori udvarunkat: Az orgonabokrokot a bejárati ajtónk előtt,

---

amelyek ágai alig bír-
ták tartani a sok-sok vi-
rágót! Anyu kedves piros
és sárga tulipánjait, amik
hosszan szegélyezték a
járdát már a kaputól. A
kecses, szép formájú fe-
nyőket telis-teli üde zöld
hajtásaikkal

A még régebbi időkből
pedig: nagyanyó zomán-
cos vedrekbe, nagy faze-
kakba ültetett leander-
jeit, különböző, szebb-
nél szebb virágaikkal, ró-
zsabokrait, amelyek gaz-
dagon ontották az illa-
tos rózsaszálakat. Eze-
ket bizony megcsodál-
ta mindenki, aki arra járt,
erre jól emlékszem. Kér-
dezgették, hol telel-
ti, hányszor kell locsolni,
hogyan lehet szaporíta-
ni? Minden növényt, vi-
rágót nagy hozzáértéssel
nevelgettek, ápolgattak.

Ebben a környezetben
ŐK is megelevenedtek
előttem. Mosolygós arc-
cal, tele szeretettel, aho-
gyan mindig is vártak
haza. Már a kapu előtt
lehetett érezni a finom,

utánozhatatlan főz-
teik illatát.

Nagymama majd' hat-
van évvel ezelőtt, Édes-
anyám 23 évvel ezelőtt
ment el. Nagyon gazdag
örökséget hagytak rám
ŐK négyen, mert Nagy-
apát és Aput sem hagy-
hatom ki a sorból!

Emberséget, erős hi-
tet, kitartást, a munka
szeretetét, a nehézsége-
ken való felülkerekedést,
azt, hogy menetelni kell
tovább előre akkori s, ha
az utunk göröngyös, ha
minden lépés nehéz, fá-
rasztó, mert az életnek
így van csak értelme. So-
sem szabad feladni!

Sok-sok miden eszem-
be jutott, és mintha pár-
beszédet folytattunk
volna!

Nagyon-nagyon hiá-
nyoznak. Elmenetelük
óriási úrt hagyott. Ám az
írántuk érzett szeretetem
semmit sem halványult.
Öröm hangjukat, tekin-
tetüket, mosolyukat, biz-
tató szavaikat.

Észre sem vettem,
mennyi ideje vagyok sír-
juknál. csak azt láttam,
hogy a mécsesem már
majdnem csonkig égett.

Emberek alig-alig jár-
tak a környékemen. Jól
esett a nyugalom. Mind-
össze egy kedves ismerős
köszönt rám, Ő is virággal
igyekezett édesanyjához.

Viszont a madarak szü-
net nélkül trilláztak, fe-
lelgettek egymásnak a
sírok felé hajló öreg fák
üde zöld ágain. Mintha
ők is köszöntötték vol-
na a sok-sok Édesanyát,
Nagymamát.

Megnyugodva búcsú-
ztam Szeretteim nyugvó-
helyétől és nem tudom
eléggé megköszönni a jó
Istennek, hogy őket adta.
Úgy érzem, nekem volt a
világon a legjobb Édes-
anyám!

Nap, mint nap érzem,
mennyire igaz a Szent
Ágoston-i megállapítás,
hogy „Aki szerettei szívé-
ben él, az nem hal meg.”

Gánóczy Zoltánné

Mária-Emlékhelyen jártunk

Ezen a májusi késődelutánon jöttek-mentek a felhők az égen. Mi, akik egybegyűltünk Máriát dicsérni, bár hiányzott növényeinknek a csapadék, nem szeretjük volna, ha záporosó zavarja meg az imáinkat. Zarándoklatunk indítványozásáért, szervezésért hálával tartozunk Gáspár József erdésznek, aki Egyházközségünk képviselőtestületének tagja. Az Ő közbenjárásának köszönhetjük, hogy az emlékhely új Mária szobrot kapott, környezete megújult és várja az ide ellátogató imádkozni vágyó embereket.

A mezőkövesdi hívek autóbusszal és személykocsikkal több, mint százan indultunk el Medvegy Atya kíséretével. Szülőfalumból, Szomolyáról egyénileg jöttek úgy negyvenen. Szomolya plébánosa Hanák József Atya az emlékhelyen csatlakozott az ünneplőkhöz. Rózsafüzért mondtuk, és örömmel láttuk, hogy a sok lépcsőn felkapaszkodva Jáger Atya is megérkezik. A kövesdi Mozer János, a szomolyai Vincze László kántor urak vezetésével elsőként a „Máriát dicsérni hívek jöjjetek.” kezdetű éneket énekeltük, majd a Loretói Litániában mondtuk el könyörgésünket.

Hanák Atya és Medvegy Atya rövid beszédet mondtak mely a Pünkösdi ünnepre való lelki felkészülés bevezetőjeként a Szentlélekre irányította figyelmünket. Megemlékeztünk a már úton lévő zarándokokról, akik a csíksomlyói búcsúra igyekeztek. Csoportunkat az erdő üde zöldje fogta közre, a madarak csiripeltek, a jó tisz-

Fotó: Kovács Máttyás
A plébános atyák

ta levegő segítette, hogy éneünk hangosabban szálljon a Szűzanyához: Amíg szívem dobog Szűz Mária, nem szűnik szeretni Téged soha....

Jó volt együtt lenni ilyen sok mosolygós hívő emberrel, hisszük, hogy imáink, kedvesek voltak az előtt, aki miatt ide jöttünk, a Boldogságos Szűz Mária előtt. Kérjük az Atyákat legyen ez a májusi zarándoklat minden évben rendszeresen megtart-

va, hogy újra és újra átélhessük ezeket az imádságos pillanatokot, az közös imádkozás, éneklés örömet.

Köszönjük Szűz Anyánk, hogy a hön áhított áztató esőt hazaérkezésünk után megadtad nekünk!

Kasza Lajosné

***

Május Királynőjéhez imádkoztunk...

Az 50-es években mi, akkori fiatalok sok esetben – vasárnaponként - mentünk kerékpárral Síkfőkútra, a Galasy-tanya mellett, ahol akkor már senki nem lakott. A tanya később úttörőtáboroként üzemelt, most az Oxigén Hotel vette birtokba, melyhez kiterjedt erdős rész is tartozik.

Az utóbbi évekig senki sem gondolta, hogy az elburjánzott erdő, a kusza bokrok rejtik a régi „Uraság” jótettét, aki Noszvaj igen kevés katolikus hívőjének - a többség református volt - saját költségén, saját erdejében Mária-kegyhelyet alakított ki. Nem volt templom, és ide a Szűzanyához jártak ki imádkozni, panaszkodni, segítséget kérni az emberek.

Napjainkban a Bükki Erdészet gondozásában van az erdő és az elöregedett fákat kivágásra jelölték. Amikor a munkagép kezdte volna az irtást a kijelölt fa környékén, rátaáltak az igen jó állapotban megmaradt kis kegyhelyre. Gáspár József erdész körültekintő munkával kiszabadította a sűrűségből. Csak a Mária-szobor volt összetörve benne. Rendezték a kegyhely környékét, az odavezető utat is biztonságossá tették.

A múlt évi kegyhelyavatás után - melyről a Sziklaforrás akkor beszámolt - az idén május 12-én egy jó ötlettől vezérelve a Szent László Plébánia szervezésében ott tartottuk a szokásos májusi litániát. Az 50 férőhelyes autóbusz és sok gépkocsi utasai, valamint szomolyai lakosok vettünk rész az igen meghitt, lelket felemelő esti

ájtatosságon. Elvittük égi Édesanyánknak hódolatunkat, szívünk szeretetét, virágainkat, de elé tártuk gondjainkat, kéréseinket is. A leszálló alkonyatban, a szép környezetben messzire hangzott az olvasó, a litánia és a sok szép Mária-ének. Szívesen hallgattuk a plébánosok rövid beszédét. Mindenki úgy érezte, hogy itt a szabadban, a meredek domboldalon valahogy közelebb kerültünk az égiekhez. Tekintve a közeli pütkösi ünnepeket, egy előzetes „csíksomlyói-búcsún” éreztük magunkat, melynek befejezéseként hazáig énekelünk a buszon is.

Köszönjük, hogy ott lehettünk, és azoknak is, akik ezt létrehozták és megszervezték.

Kirsch Györgyné

Személyes Pütkösdünk – avagy a Szentlélek a mindennapjainkban

Kedves Olvasók!

A feltámadás ünnepét a Húsvétot követő ötvenedik napon Anyaszentegyházunk a harmadik Isteni személyt ünnepeleli – a Szentlelket! A szentmise olvasmányai a Szentlélek eljövételének a leírását tárják elénk. Egész különleges jelek kíséretében szállt rá az apostolokra: heves szélvihar, lángnyelvek ereszkedtek le az égből, és még lehetne sorolni mindazokat a csodás eseményeket, amelyek Jeruzsálemben az emeleti teremben történtek.

Sajnálatos módon sok mai ember, aki a csúcstechnika virtuális világában él nem igazán hisz az imént felsorolt dolgokban. Ugyan az a korszak látszik megisméltódni, amit a francia felvilágosodás indított el és hozott létre ti. a racionalizmus, empirizmus és materializmus. Minden egyes írányzat kiemel valamit és ezt az egész harmóniájából kiemelt dolgot túlhangsúlyba helyezi a többivel ellentétben. Így például a racionalizmus az emberi ész, az empirizmus az érzéki tapasztalot, a materializmus pedig

az anyag abszolút mivoltát, a hit pedig feledésbe merül. Könnyen mondják azt, hogy amit a biblia leír az mese. Azoknak való, akik nem tudnak érvényesülni ebben a világban, és azért van, hogy valami kis reményt tartson fenn az emberekben – ha már ebben a világban nem tudtak érvényesülni, lesz majd más világ ahol biztos lesz az ó jólétük, boldogságuk. Ebből világosan látszik kedves testvérem, hogy szembe helyezik a Szentírás világát és a mi világunkat, a hitet és a tudományt, Istent és embert. Sajnos

nem jutnak el arra felismerésre, hogy ugyan azokkal a problémákkal küzdünk, ugyan azok az egzisztenciális problémák merülnek fel, mint az akkori ember életében, csak esetleg más tálatásban.

Így tehát ha a Szentlélekről vagy a Szentháromságról kezdünk el nekik beszélni, vagy ha esetleg nem is vágunk bele rögtön a mély vízbe, hanem először Jézusról, illetve a csodáit említjük, amelyeket tett, azt mondják – mese. Sőt ami ennél több, érveket is hoznak fel a maguk „vélt igazságainak” az alátámasztására: Jézus is ember volt, akkor hogyan járt a vízen, Szentháromság nem létezhet, mert nem lehet ugyanaz a lényeg 3 személyben és még lehetne sorolni. Csak az ember világában, csak az emberi logikával próbálnak megvilágítani mindent, ami történik, Isten azonban nem emberi logikával gondolkodik, hanem végtelenül felülmúlja azt, mert ha nem múltna felül, nem lehetne ennek a logikának a megteremtője.

Az igazán lényeges kérdésekre, pl. miért élünk a világon, mi az emberi életnek az értelme egy természettudomány sem képes választ adni. Erre a kérdésre a legteljesebb választ a Szentírás adja meg, amelyet Isten Szentlelke sugallta. Az a Lélek, aki ott lebegett a vizek fölött a terem-

tés előtt, az a Lélek, aki Jézus emberi testét létrehozta Mária méhében, az a Lélek, amely Pünkösdkor eltöltötte az apostolokat, az a Lélek, amely bennünket is eltöltött a Bémálás szentségében a püspök kézrátétele által. De már a kereszttségben is megkaptuk a Szentlelket, hiszen Belőle születtünk ujjá.

Csak a Szentlélek által volt képes felismerni az egyház azt, hogy nem lehet ellentét a Szentírás igazságai és a teremtett világ igazságai között. Miért? Mert egyetlen egy igazság létezik AZ ISTEN! Ő pedig nem valami, hanem Valaki. Minden belőle részesedik! Az Ő Lelke által, aki ennek az igazságnak egyre mélyebb megismerésére, megértésére és elmélyítésére vezet az egyházat és minden embert. Hiszen Jézus maga mondta: a Szentlélek majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Minden bizonnyal megtapasztaltuk már azt, amikor egy eseményt később visszatekintve más szempontok alapján, mélyebben vagy talán másképp is tudtunk értelmezni.

Fontos azonban, hogy ne essünk túlzásokba. Nem

szabad egyoldalúan kiemelni, és a többi rovására túlhangsúlyba helyezni sem a hitet sem az emberi értelmet. A történelem során láttuk mi történik akkor, ha csak a hit kerül előtérbe racionalitás nélkül – a reformáció. Luther Márton annyira túlhangsúlyozta a hitet a „Sola Fide” elvvel, hogy az irracionálisá vált, holott mindnyájan tudjuk – a hit nem ésszerűtlen! A másik végtel peddig a francia felvilágosodás – ez az irányzat annyira bízott az emberi értelem hatalmában, hogy teljesen elhanyagolta, sőt sok emberrel elhanyagoltatta és erőszakosan elfelejtette a hitet. A kettő között ugyanis harmónia van, ti. a hit célba juttatja az ész által felismert igazságait.

Kedves Olvasók! Ne felejtjük el: az egyház születése maga a pünkösdi csoda, az egyház megmaradása kétezer esztendőn túl is bizonyítéka annak, hogy Jézus Krisztus ma is itt él és munkálkodik köztünk az Ő Szent Lelke által. Akarjunk Vele együttműködni ebben, mert ezt csak is szabad akaratból tudjuk megtenni. A hit nem kényszer, Isten nem kényszer, a boldogság nem kényszer – mindez „ajánlat az Istentől” számunkra, amit szabad akaratból szabad és lehet elfogadni!

Versler Sándor
káplán

Jegyeskurzus

Ebben az évben a nagyböjti időszakban ismét volt jegyeskurzus azoknak a jegyespároknak, akik 2016-ban kötnek házasságot. A jegyesek öt alkalommal (szombat délelőttönként) találkoztak Medvegy János plébános atyával, és velünk, Házás Hétvégés párokkal (Nagy Péter és Zsuzsa, Német Mihály és Timi, Árvai Tamás és Piroska).

Ahhoz hogy valaki dolgozni tudjon, évekig iskolába kell járnia, és folyamatosan képeznie magát. Akkor ahhoz, hogy egy életre szóló házasságot kössön, ugyanilyen fontos hogy felkészülten álljon az oltár elé.

Nagy izgalommal készültünk a találkozókra, hiszen nagyon nehéz öt alkalomba belesűríteni az útravalókat. Próbáltunk ízelítőt és útmutatást adni mind lelki, mind gyakorlati kérdésekről. Beszél-

tünk a boldogságról, a szeretetnyelvekről, a kommunikációról, a családtervezésről, és a témákhoz kapcsolódóan töltöttünk tesztek. Beszéltünk a szeretetről, elköteleződésről, a jó házasság pilléreiről, és arról, hogy a jó házasság időt, figyelmet, energiát igényel, két ember közös munkájának együttes eredménye.

Kedves fiatalok! Az IGEN kimondása után az egész élet előttetek áll, és mindent megvalósíthatok benne, amiről csak álmodtok. Azt gondolom, a jó házasságoknál a házasságkötéskor kezdődik minden. Akkor kezdődik az, hogy igazán oda kell figyelniünk a társunkra. Sokkal jobban, mint korábban.

Kívánjuk a jegyeseknek, hogy egy életre szóló házasságot kössenek, és Isten segítségével boldoggá tegyék egymást.

Árvai Piroska és Tamás

Egy résztvevő jegyespár írása a jegyeskurzusról

Szeretnénk megköszönni azt a sok tudnivalót, kedvességet, figyelmességet és tapasztalatot, amelyet a jegyesoktatás során felénk közvetítettek. Megtanultuk, hogyan figyeljünk még jobban egymásra, megtanultuk egymást még jobban szeretni.

Különösen nagy öröm volt számunkra a szeretetnyelvek megismerése,

hiszen mindkettőnk számára fontos a kettesben eltöltött, minőségi idő. A mai rohanó világban erre egyre kevesebb lehetőség van, mégis igyekszünk a mindennapokban erre fokozottan figyelni.

Köszönjük az előadónak az áldozatos munkáját, és hogy tapasztalataikat felénk közvetítették, hiszen az általuk elmondottak alapján még

nyitottabban fordulunk egymás felé.

„Köszönöm neked a boldogságot, Uram, amit nekünk ajándékoztál. Te vezettél bennünket egymáshoz. Segíts, hogy egymás mellett maradhassunk, és segíthessük egymást a házasság felé vezető úton.”

**Gávai Anita
és Lénárt Gábor**

Képviselők bemutatása

Bukta Ferencné Muhari Mónika - Mezőszemere

Nevem **Bukta Ferencné Muhari Mónika**. Egerben születtem, Nagytályán nevelkedtem, ahol vasárnaponként eljártam a szentmisére. Tizenhét évesen lettem elsőáldozó. Férjemmel 1988. szeptember 3-án házasságot kötöttünk, azóta élek Mezőszemerén. Házasságunkból két gyermek született, akik a mi hivatásunkat követve választottak szakmát maguknak. Zoltán asztalosként, Eszter pedig szociális gondozónőként dolgozik. Amikor nagyobbik gyermekem az óvodából elballagott, az egészségügyben kezdtem el dolgozni, mint ápolónő. Tizenhárom évig voltam szakápoló a Füzesabonyi Pszichiátria és Szenvedélybetegek Otthonában. Hat éve a Mezőszemerei Idősek Otthonában dolgozom gondozónőként. Huszonegy évesen anyósom kezdeményezésére felvettem a bérmálás szentségét. Mivel fiatalon elveszítettem édesanyámat, ezért választottam anyósomat bérmakeresztanyámnak.

Gyermekeim óvodás koruktól járnak szentmisére és oltári szolgálatot teljesítettek. Szentmiséken tizenöt éve olvasom a szentmise olvasmányait. Nagyobb ünnepek alkalmával részt veszek a különféle teendők ellátásában is. Körmenet alkalmával lobogót, illetve Sarlós Boldogasszony ünnepén rendszeresen viszem a Mária szobrot. Ezeket a feladatok megtisztelők számomra. Az egyházközség képviselőtagjaként 2009. november 22-én vettem át első kinevezésem Dr. Ternyák Csaba egri érsektől. 2014. november 23-án újra választottak. Ezúton szeretném megköszönni a mezőszemerei híveknek, hogy megtiszteltek bizalmukkal és megválasztottak. Kérem a Jóisten és a Szűzanya áldását, hogy továbbra is hívő lélekkel tudjam feladatomat teljesíteni.

„Méltányosan viselkedj akkor is, ha embertársaid méltánytalanul viselkednek.”

Laboda Kálmán

Mit adjunk?

A szegény özvegyasszony kétezer évvel ezelőtt két fillért dobott a templom perselyébe. Mindenét.

Ma mi sem adhatunk kevesebbet Jézusnak ennél!

A szívünknek kell koppannia – csörrennie élénk tartott perselyének mélyén!

Visszavárunk!

A „Simogató kéz” összejöveleink két hely hosszú hónapok óta üres. Lanszki Csabika és édesanyja nagyon hiányzik mindannyiunktól! Velük együtt egész a kis csapat, és reméljük, eljön az idő, hogy újra velünk lehessenek.

Távolmaradásuknak nagyon komoly oka van. Decemberben, az egyik vizsga után az egri kórház intenzív osztályára került a „mi fiunk”. Heteket töltött ott, lélegeztető gépre volt szüksége, majd orvosai gégemetszést hajtottak végre, s a hogyan továbbról szeptemberben döntöttek.

Nagyon izgulunk Csabiért, gyógyulásáért fohászkodunk. Ő ugyanis az egyik oszlopos, alapító tagja közösségünknek. Őt esztendő volt, amikor először találkoztunk Plébániánkon. A nagypapa karján ülve érkezett. Izomgyengeséggel született. Három éves korában néhány pillanatig megállt a lábán, és egy-két apró lépéssel is próbálkozott kis járókerete segítségével. Ez az időszak azonban csak nagyon rövidre szabott volt.

Csabi kerekesszékhez kötött, 23 éves. Sosem tudott futkározni, önfeláldozóan szaladgálni kis társaival, sosem érezte milyen csodálatos labdába rúgni, egy jót focizni.

Ő másban találta meg az élet szépségeit. Irigylésre méltó akarateréje, küzdelme. Nem akar lemaradni társaitól.

Óvoda, általános iskola, gimnáziumi érettségi, s most Eger, főiskola. Mind ezt naponta járta vele – és reméljük tovább járja vele – Marika, az édesany-

ja. Mert Csabinak szüksége van arra, hogy anyuka jegyzeteljen, mosdóba vigye, megetesse, megitassa, átvigye másik tanterembe, ha a következő tanóra másutt lesz.

A szülők, amit csak lehet, mindent megadnak gyermeküknek. Színház, kirándulás, tábor, focimeccsek, kulturális rendezvények, Csaba mindent megkap, amit a vele egykorú társai is megkapnak.

Azt gondolom, mindannyian átérezzük ezt a helyzetet, de arról fogalmunk sem lehet, hogy mennyi erő, türelem kellett ehhez az elmúlt 23 esztendőben, és azt reméljük, hogy még sokáig meg is adatik ez a jövőben.

Az eddig is sok nehézséggel megküzdő családnak most még nehezebb akadályokkal kell megvívni.

Biztosan jól jönne egy kis segítség, egy kis támogatás.

Ebben az állapotban az étkeztetés is eltér a megszokottól, az eddiginél még intenzívebb, éberebb felügyelet segítség kell a gyerek körül a nap 24 órájában. Megterheli a családi kasszát, munkavállalás szóba sem jöhet az anyukának.

Nagy tisztelettel kérem a Sziklaforrás olvasóit, hogy aki megteheti, tá-

mogassa ezt a családot. Segítsék Csabika felépülését, tanulmányainak folytatását, hiszen az Ő kitűzött legfontosabb életcélja a főiskolai diploma megszerzése.

Bármilyen csekély felajánlás sokat jelent, köszönet érte!

GYÓGYULÁSÉRT jeligré a Szent László Alapítvány alábbi számlaszámára utalható az adomány:
OTP Bank Rt. 11734107-20103916

Gánóczy Zoltánné
a Simogató kéz vezetője

Néhány évvégi vizsgaeredmény az egri főiskoláról a 2014/2015-ös tanévből

Tárgy címe, előadó neve	Jegyek	
Az EU integráció alapkérdései, Szántó Mariann	Jeles Szántó Mariann 2015.05.19.	Jeles
Adatszerkezetek és algoritmusok ea., Dr. Geda Gábor	Jeles Dr. Geda Gábor 2015.06.10.	Jeles
Adatszerkezetek és algoritmusok gy., Dr. Király Sándor	Jeles Dr. Király Sándor 2015.05.08.	Jeles
Magasszintű programozási nyelvek II. ea., Dr. Kovásznai Gergely	Jeles Dr. Kovásznai Gergely 2015.05.27.	Jeles
Magasszintű programozási nyelvek II. gy., Dr. Kovásznai Gergely	Jeles Dr. Kovásznai Gergely 2015.05.25.	Jeles
Minőségbiztosítás,	Jeles Bakosné Vladár Zsuzsa 2015.04.22.	Jeles
Diszkrét matematika I. ea., Dr. Juhász Tibor	Jó Dr. Juhász Tibor 2015.05.22.	Jó

Májusi litánia a templom falain kívül

Fotó: Kovács Mátvás

A Szent László Énekkar aranyminősítése

Örömteli arcok. Ez derék munka volt!

Díjak átvétele, gratulációk

KEDVES OLVASÓINK!

**Beköszöntött a nyár, a gyerekeknek a várva-várt vakáció!
Kívánunk gazdag, tartalmas, balesetmentes programokat,
jó pihenést, feltöltődést az új tanévre!**

**Köszönettel fogadunk élménybeszámolókat a
következő számba, ami augusztus 20-ra jelenik meg**

(Szerkesztő)

Kiadja: Szent László Egyházközség

Szerkeszti: Gánóczy Zoltánné